

עתפ"ב 23-02-43066
בפני כב' השופט עידו דרויאן-גמליאל

בבית המשפט המחוזי (מרכז)
 בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
ה ש ו כ ן ב ע י ר ל ו ד

הוועדה המרחבית לתכנון ובניה "שרונים"
 ע"י ב"כ עוה"ד איריס יערי לייב ו/או עדי עדני
 בהתאם לכתב הסמכה מאת היועץ המשפטי לממשלה
 משרד עורכי דין גדעון פישר ושות'
 מרכז עזריאלי, מגדל משולש, קומה 39
 דרך מנחם בגין 132, תל אביב 6701101
 טלפון: 03-6913999 פקס: 03-6913998-1533

המבקשת:

- נ ג ד -

1. חץ השדה בע"מ ח.פ. 515104883
 2. אור חצרוני ת.ז. 036927481
 3. עמי חצרוני ת.ז. 055363337
 כולם ע"י ב"כ עוה"ד ד"ר ניסן שריפי
 מרחוב שמואל הנציב 24, נתניה
 טלפון: 03-8843313 פקס: 09-8843314

המשיבים:

תגובת המשיבים לבקשה להארכת המועד להגשת ערעור

המשיבים מתכבדים בזאת לשטוח תגובתם (התנגדותם) לבקשת המערערת להארכת המועד לשם הגשת הערעור שבכותרת, בהתאם להחלטת כב' בית המשפט מיום כ"ח בשבט התשפ"ג (19.2.23).

להלן יפורטו התשתית והנימוקים להתנגדות להארכת המועד:

1. אין "טעם מיוחד" לאיחור בהגשת הערעור:

1.1. כידוע, התקופה הקצובה בדין להגשת ערעור בהליך פלילי היא 45 ימים מיום מתן פסק הדין, כנקוב בסעיף 199 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ).

1.2. גזר הדין שסיים את התיק בפני הערכאה קמא ניתן ביום ט' בטבת תשפ"ג (2.1.23) בנוכחות הצדדים ובאי כוחם, ולפיכך המועד להגשת הערעור הינו עד ליום כ"ה בשבט תשפ"ג (16.2.23). בפועל הוגש הערעור רק ביום כ"ט בשבט תשפ"ג (20.2.23), דהיינו באיחור של ארבעה ימים.

1.3. הלכה היא מקדמת דנא, כי משמדובר במועד הקבוע בחיקוק, הרי שדרושים טעמים מיוחדים על מנת להאריכו, ובית המשפט העליון אף קבע כי "איחור של יום אחד איחור הוא, הטעון תירוץ וצידוק. הטעם לכך הוא ברור: עם תום התקופה להגשת ערעור הופך פסק הדין לסופי, והצד שכנגד זכאי לראות את ענינו כבא על סיומו" (בש"א 3086/95) אנגל חברה לקבלנות בניין בע"מ נ' בויום מהנדסים בע"מ וגם ראה: ע"א 796/79 יוסף יעקב מועלם נ' מועין מטא ואח'; ע"א 694/01 מדינת ישראל נ' לאה ויסמן).

1.4. עיון בפסיקה, מגלה כי בתי המשפט קפדניים ביחס לבקשות אורכה לצורך הגשת ערעור פלילי מטעם המדינה, ובתי המשפט מחילים את ההלכות שנקבעו בסוגיית הארכת המועד להגשת ערעור בהליכים האזרחיים גם בהליכים הפליליים, ויפיים הם, בכל הכבוד, דברי בית המשפט העליון בב"ש 384/81 מדינת ישראל נ' הר ציון:

"הייתה זו זכותה ואולי גם חובתה של פרקליטות המדינה לערער, אם נשתכנעה, שהעונש, שהוטל על המבקש, הוא קל ואינו עומד במבחן הסבירות, אולם כל זאת תוך המועד, שנקבע לכך בחוק. משחלף המועד ולו גם ביממה אחת, רשאי היה המשיב לראות סוף פסוק לסכנת הערעור מטעם המדינה, שהיה צפוי לה, ורק סיבה יוצאת דופן, שמנעה מהמדינה הגשת הערעור, יכולה להביא להארכת המועד שהוחמץ" (המודגש שלי, נ.ש.).

בבש"פ 822/99 שכטר נ' מדינת ישראל אף צויין כי נוכח קבלתו של חוק יסוד כבוד האדם וחירותו, הרי שיש מקום לגישה מקלה יותר בכל הכרוך להגשת ערעור פלילי מצד הנאשמים, אולם באשר לערעור המדינה, הרי ש:

"...ההיפך הוא הנכון; במקרה שהערעור מוגש על-ידי המדינה – נרצה להגביל את יכולתה להאריך את ההליך הפלילי מעבר למינימום הדרוש, ונדרוש ממנה לעמוד בהגבלות הפרוצדוראליות ובמועדים הקבועים בחוק להגשת הערעור, בזוכרנו כי על הכף השנייה של המאזניים נמצא הנאשם, החרד לגורלו ומעוניין לדעת במהרה מה יהא בסופו. אין כוונתי כי מעתה ואילך תהא ידו של הנאשם על העליונה וכל נימוק שלו להפרת סדרי הדין יתקבל, וכי במקרה של המדינה יידחו בקשותיה. אלא שכיום, יותר מבעבר, יש לתת משקל לזכויות היסוד המהותיות, במסגרת דיני הפרוצדורה" (המודגש שלי, נ.ש.).

ראה גם בעניין דגן את החלטתו המפורטת של כב' הרשם (כתיאורו אז) עודד שחם בתיק בש"פ 8758/01 מדינת ישראל נ' איסק רזינשווילי ואח', כאשר המדינה ביקשה לערער באיחור של יום אחד בלבד כנגד קולת עונשם של המשיבים "בגין עבירות הנוגעות לרכישת נשק, החזקתו, ועבירות שונות שעניינן סחיטת כספים מן המתלונן, חולה נפש, באיומים ובכוח, ותוך חטיפתו וכליאתו של המתלונן".

ביהמ"ש קבע כי "אין כל טענה, כי הודע למשיבים או מי מטעמם על כוונת המדינה להגיש ערעור על גזר הדין בטרם חלף המועד האמור. בנסיבות אלה רכשו המשיבים ציפיה ראויה להגנה כי לא יוטרדו בערעור על קולת העונש מטעם המדינה. אומנם, איחור המדינה היה קל, יום אחד בלבד. עם זאת, ההסבר לאיחור אינו עומד בנטל הנדרש".

1.5. ודוק: על הודעת הערעור חתומים שני תובעים, עוה"ד עדי עדני ואיריס יערי לייב, ואין כל הסבר מדוע לא הוגש הערעור במועדו בחתימתו של התובע האחר, עו"ד עדי עדני. הרי אין כל חובה להגיש ערעור בחתימת שני תובעים. אדרבא, בית משפט נכבד זה מקבל כמעט מדי יום ביומו ערעורים המוגשים תדירות בחתימת מייצג בודד בדרך כלל, בין אם מייצג שהוא סניגור ובין אם מייצג שהוא קטגור.

1.6. משכך, ברי כי אין כל "טעם מיוחד" להארכת המועד להגשת הערעור, ולפיכך ראוי לסלקו על אתר, ואנו אך מחמת הספק נתייחס גם, בקליפת אגוז, לסיכויי הערעור הקלושים.

2. סיכויי הערעור הינם קלושים:

2.1. בעניין הערעור על הכרעת הדין: המערערת מבקשת, למעשה, לבסס טיעוניה על ... "טעות סופר", ומציינת כי חלף המילה "בנוסף" לסעיף האישום שצויין בכתב האישום צ"ל "במקום" (סעיף 6 לכתב הערעור). דא עקא, שבפרוטוקול בית המשפט מופיע המילה "בצירוף" ולא "בנוסף", ובכל אופן – עבר חלף לו גם המועד לתיקון פרוטוקול בית המשפט, ולא ניתן לבסס ערעור על טענת "טעות סופר" שמעולם לא נתבקש תיקונה בפני הערכאה קמא (ולא לשווא לא נתבקש תיקונה, שכן כך נאמרו המילים במפורש מפיה של ב"כ המערערת, ומה גם שאין כל דמיון פונטי בין המילה "בצירוף" למילה "במקום"). מעבר לכל אלה, הרי שבכל הכבוד, צדק השופט קמא בכך שציינ כי תיקון כתב האישום בשלב של סיכומים (!!), לאחר שהתביעה כלל לא נימקה את בקשתה ולא הצביעה על צידוק להורות כן, כלל איננו מתאפשר.

בעניין זה, עוד נוסיף ונציין, כי התביעה אף מחדירה "באמרת אגב" טיעונים נוספים שלא בא זכרם בחומר הראיות והטענות מפיה בערכאה קמא, וכל האמור בסעיף 12 לערעור דינו סילוק על אתר אף מטעם זה בלבד, ומה גם שכל "העובדות" הנטענות על ידי המערערת כאינם שנויים במחלוקת, הרי שהן ליבת המחלוקת. המערער ציפה לזיכוי באישום כנגדו ולא להרשעה, וככל שיפתחו שערי הערעור בפני המערערת, הרי שיוגש ערעור שכנגד מצד המשיבים על עצם ההרשעה.

2.2. בעניין הערעור על גזר הדין: גבוהה גבוהה מדברת המערערת על הקנסות שיש

להטיל על הנאשמים, כאשר היא מתעלמת, בין השאר, מכך כי:

- א. מדובר בחקלאי שמכר תוצרתו ויבולו בסככה קטנה בשטח של כ-90 מ"ר בלבד.
- ב. פסקי הדין עליהם מתבססת התביעה עוסקים בהפרת צווים שיפוטיים בהיקפים אדירים של בניה ושימוש חורג, שלא כבענייננו, בו עסקינן בסככה בשטח של כ-90 מ"ר בלבד, ובה נמכרת תוצרתו של החקלאי עמי חצרוני (המשיב מס' 3).
- ג. המשיב מס' 3 עבר משבר כלכלי קשה עד כדי פשיטת רגל, בשל המשבר בענף החקלאות, ממנה התאושש רק לאחרונה, ולא ראוי להכותו בעקרבים לאחר שכבר הוכה בשוטים.
- ד. המשיב מס' 3 הינו קצין בצה"ל במילואים "אשר שירת את מדינתו בגבורה ובכבוד משך שנים רבות" (פסקה 9 לגזה"ד). אוי לה למדינה אשר איננה מעריכה את המגינים עליה בגופם ובדמם.
- ה. היעדר כל חמלה ואנושיות, בעתירת המערערת לענישה, ראויה לכל גנאי. אל לה למדינה להיות אטומה לחולשתם של בני אנוש. אל לה לתביעה במדינת ישראל לנטרל כל רגש של חמלה למי אשר בזיעת אפם אוכלים לחם, ועושים הכל בכדי לשרוד.

2.3. בעניין הערעור על מועד כניסת הצווים לתוקף: מאז מתן גזר הדין חלפו-עברו

כבר כחודשיים ימים. עד לדיון בערעור, ככל שיתקיים, והערעור לא יסולק על הסף (כראוי לו להיות מסולק!!), יחלפו עוד מספר חודשים נוספים כך שהערעור בכל מקרה, בעניין זה הופך לתיאורטי גרידא, ללא נפקות מעשית, וזאת מעבר לכך שאין כל בסיס לבקשת המערערת. מקובל תמיד, כאשר ישנן נסיונות להסדרת העסק אף בהתאם לתוצאות המחמירות שבהכרעת הדין, כי אז ניתנה אורכה של עד כ-12 חודשים נוספים להסדרת העניין, ובית המשפט שלערעור רואה זאת למכביר, ואין צורך להרחיב בעניין.

2.4. עולה, אפוא, מן המקובץ כי סיכווי הערעור הינם קלושים בכל אחד מחלקיו, ולא ראוי כי המשיבים אשר רכשו כבר ציפייה לסיום ההליך כנגדם, עוד יותשו בהליכים פליליים מעיקים.

3. הבקשה להארכת המועד הוגשה באופן פגום ושלא כדין:

3.1. על הבקשה להארכת המועד חתומה אחת בשם "מיכל". ככל הנראה, מדובר בפקידה העובדת במשרד המערערת. לא ברור מדוע על הבקשה לא חתום אחד מעורכי הדין החתומים על כתב הערעור. כמו כן, בבקשה נתבקש בית המשפט להאריך את המועד להגשת הערעור עד ליום 19.2.23, ואולם הערעור הוגש רק ביום 20.2.23.

3.2. אכן, לפי סעיף 20 לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"ה-1961, הרי שרק עורך דין מוסמך לנקוט בפעולות המהוות, בין השאר, "ייצוג אדם אחר וכל טיעון ופעולה אחרת בשמו בפני בתי משפט, בתי דין, בוררים וגופים ואנשים בעלי סמכות שיפוטית או מעין שיפוטית..."

3.3. כמו כן, לבקשה שהוגשה שלא כדין כאמור, צורף גזר הדין, ולא צורפה הכרעת הדין. משמע- לכל היותר – אף באם תתקבל הבקשה, הרי שהיא מתייחסת אך לגזר הדין שצורף ולא להכרעת הדין.

3.4. בשוליו של פרק זה, נציין גם כי האישור הרפואי אשר הופק ביום 16.2.23 רטרואקטיבית ליום 15.2.23, איננו חתום כלל, ולא מופיע בו אף שמו של הרופא שאישר את קיום המחלה.

3.5. לפיכך, הואיל והבקשה להארכת המועד הוגשה על ידי מי שאינו מוסמך לכך על פי דין, ואו עבר המועד הנקוב בה למתן אורכה ואו הבקשה נסמכת על אישור רפואי בלתי תקין, די בכך בכדי לאיינה על אתר. לחילופין- אף לפי פרק זה בלבד ראוי למחוק את הערעור על הכרעת הדין.

4. בטרם חתימה:

4.1. שטחנו כאן אך בקליפת אגוז את טיעוני המשיבים. ככל שהערעור שבכותרת ייקלט סופית, הרי המשיבים צפויים להגיש ערעור שכנגד על כלל מרכיבי פסק-הדין. אומנם, הללו חפצו בהמשך חייהם הרחק מהמשך ההליכים המשפטיים המעיקים עליהם נפשית וכלכלית והרי רכשו ציפייה הראויה להגנה, כי לא יוגש ערעור מטעם המדינה, וסברו כי ההליך כנגדם תם ונשלם, ואינם חשופים עוד לסיכונים שבהליך הערעורי, על כל ההוצאות והתוצאות הגלומות בכך מצידם.

4.2. זו אף זו: ככל שיתקיים דיון בערעור, הרי שהמשיבים יגיבו בהרחבה לגופן של טענות הערעור שכבר צויין לעיל, בקצירת האומר, כי אין בהן כל ממש.

4.3. אשר על כן, כבי בית המשפט מתבקש בזאת לסלק את הערעור על אתר, מחמת כל אחת מהסיבות והנסיבות דלעיל, ובוודאי בהצטברן כולן גם יחד.

~~ד"ר ניסן שריפי
עורך דין ונוטריון
מ.ד. 18292~~

ד"ר ניסן שריפי, עו"ד
ב"כ המשיבים

זמן ביצוע הפעולה: 16:30 27/02/2023
מספר תיק: 43066-02-23
סוג בקשה: בקשה אחרת/ הודעה בעניין הארכת מועד
מספר אסמכתא למעקב: 15108654

על המגיש לשמור את מספר האסמכתא, על מנת לאתר באמצעותו מידע אודות ההגשה.
לשם כך, באתר נט המשפט (לאחר ההזדהות), יש להפעיל מתפריט "הגשות" את האופציה "הגשות לפי אסמכתא".
המסמך הועבר לבדיקת מזכירות.
מומלץ לעקוב אחר סטטוס המסמך על מנת לוודא שהמסמך נקלט בתיק.

• אם יאושר, יתויק בתיק ומועד ההגשה החוקי יחושב לפי זמן ביצוע הפעולה באתר ולא לפי תאריך האישור במזכירות.
כמו כן, יופק אישור שיוצג בתיקיית תיק נייר.

• אם לא יאושר, תשלח למגיש הודעה על כך.